

[Wittrup.]

$\frac{1}{5}$ af den erhvervede ejendoms tilliggende, bortset fra skovbevoksede arealer. Om opfyldelsen af forannævnte betingelser afgiver landbrugsministeriet på begæring attest ved påtegning på erhververens adgangsdokument eller på den i § 10, 2. stk., omhandlede begæring om udstedelse af auktions- eller fogedudlægsskøde.“

I § 10 er der egentlig ikke nogen realitetsændring udover, at paragraffen omskrives og tilpasses efter det forannævnte.

Det afsnit, jeg nu har omtalt, angår jo det forhold, at en ejer af to landbrugsejendomme ønsker at erhverve en tredje ved køb, i hvilket tilfælde han falder ind under lovens bestemmelser om at skulle aflevere jord svarende i areal og grundskyld til $\frac{1}{5}$ af den erhvervede ejendoms tilliggende. Dette areal skal efter jordlovsudvalgets bestemmelser fortrinsvis anvendes til tillægsgjord eller til oprettelse af nye brug, og når køberen er enig med statens jordlovsudvalg om, hvorledes dette skal ordnes — det er jo ikke sikkert, at statens jordlovsudvalg ønsker nøjagtigt at tage $\frac{1}{5}$; det kan jo også være, at den overskydende del ikke bliver anvendt efter jordlovsudvalgets bestemmelser, så at han beholder jorden — når han er enig med statens jordlovsudvalg, afgiver dette beretning derom, og landbrugsministeriet giver påtegning, hvis det approberer jordlovsudvalgets aftale med manden.

Det var det ene afsnit. I § 11, den følgende paragraf, omhandles det forhold, i modsætning til det første, at en jordbesidder i forvejen ejer meget store dele af Danmarks jord. Det er der ingen, der angriber eller antaster, men vi lever jo ikke evigt, og engang skal en sådan ansamling af jord jo gå i arv til den næste slægt, og det er det, der omhandles i § 11. Da den er helt omskrevet fra folketingets affattelse og således optræder som en helt ny paragraf, er jeg nødt til at gå ind på dens indhold. Den lyder:

„1. Når en landbrugsejendom erhverves ved arv, eller når ejendommen erhverves ved frivillig overdragelse, og erhververen er den hidtidige ejers ægtefælle eller står i så nært slægtskabsforhold til ham som forældre, livsarvinger, søskende eller disses børn eller lige så nært svogerskabs- eller adoptionsforhold, finder bestemmelsen i § 9, 1. stk., ikke anvendelse, forsåvidt ejendommens grundbeløb er lavere end 35 000 kr., eller der på ejendommens tingbogsblad er foretaget notering efter reglerne i sidste punktum, eller arvingen, henholdsvis erhververen, og hans i § 9, 1. stk., nævnte pårørende

tilsammen ikke efter erhvervelsen vil være ejer eller medejer, jfr. § 9, 3. stk., af mere end 2 landbrugsejendomme, som hver har et grundbeløb af 35 000 kr. eller derover og ikke af landbrugsministeriet er fritaget for denne begrænsning. Fritagelse af en landbrugsejendom for fornævnte begrænsning med hensyn til erhvervelse ved arv og overdragelse fra nære pårørende meddeles af landbrugsministeriet på ejerens begæring, når ejeren efter denne lovs ikrafttræden og inden 1. oktober 1954 til anvendelse efter reglerne i loven om oprettelse og supplering af mindre landbrug m. m. — fortrinsvis til anvendelse som tillægsgjord — har overdraget staten hertil egnede og velbeliggende arealer, svarende til $\frac{1}{5}$ — beregnet efter grundbeløbet — af vedkommende ejendoms jordtilliggende, bortset fra skovbevoksede arealer, for en købesum, hvorom der er opnået enighed med statens jordlovsudvalg, og som er godkendt af landbrugsministeriet. Tilbud om overdragelse af sådanne arealer til staten må indgives til statens jordlovsudvalg inden 1. oktober 1953. Landbrugsministeriet kan dog tillade afvigelse fra de her angivne bestemmelser om tidsfrister og arealafgivelser. Om den i 1. og 2. punktum omhandlede fritagelse foranlediger landbrugsministeriet notering foretaget på ejendommens blad i tingbogen“.

Det er de regler, der gælder, når større jordbesiddelser ved arv eller frivillig overdragelse indenfor så nære slægtsninge som nævnt overgår til en ny ejer, som i forvejen har 2 ejendomme på hver over 35 000 kr.s grundværdi.

Endvidere siger denne nye § 11:

„2. Bestemmelserne i § 9 og § 10, 1. stk., 2. og 3. punktum, og 2. stk., finder ikke anvendelse, når en landbrugsejendom erhverves af staten, en kommune, en kredit- eller hypotekforening, en bank eller en sparekasse.

3. Landbrugsministeriet fritager på ejerens, henholdsvis erhververens, begæring en landbrugsejendom for de i § 9 og § 10, 1. stk., 2. og 3. punktum, og 2. stk., fastsatte begrænsninger, når det godtgøres overfor ministeriet, at ejendommen som helhed udgør fredskov eller til fredskov hørende tjenestejorder, mark-, klit- og hedearealer, enge, moser, strandbredder, grusgrave og lignende. Om fritagelsen foranlediger landbrugsministeriet notering foretaget på ejendommens blad i tingbogen.

4. Landbrugsministeriet kan iøvrigt,